

ніе; твореніе такожде щѣше да е
ако бы да ся предполагаше ведно
съ Аріанцытъ че естеството на
Сына е подобно съ естеството на
Отца, защото така той щѣше да
е получилъ естеството Си не чрезъ
спъчно рожденіе, но чрезъ едно
дѣйствіе, което, като не е *необ-*
ходимо въ Бога, съставило бы дѣ-
ло *външно* (ad extra), слѣдовател-
но, едно творчество. И така, или
Сынътъ е единосѣщенъ съ Отца,
по необходимо и *вѣчно* рожденіе,
или е просто *тваръ* — *Богъ*; така о-
баче, утвърдило бы ся сѣществува-
ніето на два Бога, отъ които единъ
бы былъ Творецъ на другъ, а това
е мнѣніе чудовищно и безобразно.